

Bir yanımızın toprağa düştüğü an...

Bu gün 13 Nisan saat 14.30'u gösterdiği an, bir yanımızın eksildiği, gözlerini hayata yumarken zafer işaretini vererek aramızdan ayrılan büyük yüreğin toprağa düştüğü andır. Bu gün İbrahim Yalçın'ımızı ebediyete uğurlayışımızın birinci yıl dönümü ve Paris'te zamanın durduğu andır bizim için. Sanki dün gibiydi, bir yıl geçmesine karşın hala gözlerimin önünde o saatte İbonun hasta yatağında beraber söylediğimiz türkü ulaşımda çınlamaya devam ediyor; Su Metrisin önü, bir uzun alan, Birtek seni sevdim, gerisi yalan, Senin hasretindir, hücreme dolan, Birtek seni sevdim, gerisi Yalan. Saatler 14.30 gösterirken artık türküler susmuştu, Paris ağlıyordu adeta, Anadolu'nun yiğit savaşçısı hayata veda etmişti. Yıllarını ceza evlerinde geçirdikten sonra yaşamını ve özgürlük kavgasını sürgünde sürdürmek zorunda kalan büyük devrimciyi kaybetmişti, artık bir yanımız filizlenmek üzere toprağa düşmüştü. Hayat dolu devrim ateşiyle yanan yoldaşım T.C. nin çayına işlediği, kafasında sopalar kırdığı vücudunda potin izlerini taşıyan Metris'in yılmayan savaşçısı İbrahim Yalçın... Doktorlar yüzüne karşı öleceksin dediğinde gülerek, "varsa gelsin kalleş ölüm" diye cevaplayan, "moruk şu ölüm neyin nesidir gerçekten merak ediyorum" diyen yiğit yoldaşım. Zorluklara aldırmandan türkü söylemeye devam eden bir yiğittir İbrahim Yalçın, ölüme meydan okumuş boyun eğmeyen Seyit Rıza'nın torunlarından. Biliyorum ne yazarsam yazayım seni anlatamama sıkıntısını yaşıyorum, senin baş eğmeyen duruşunu... Çünkü seni anlatmak her baba yiğidin harcı değil. Hayatta iken de gidişle de yoldaşları bir araya getiren yiğit. Bir yanımın toprağa düştüğü bugün içim acıyor, hem de çok acıyor. Bugün baharı getirdin gidişinle bize. Bıraktığın sarsılmaz ACİLCİ inancıyla baharı örgütlemeye, devrimle taçlandırmaya yemin ettik. Daima kızıl ışığınla gelecekte de aydınlanacağız sen rahat uyu yoldaşım. Bıraktığın kavgayı yoldaşların layığı ile sürdürecektir buldukları her alanda. Biliyorum üzülerek gittin, sınıf mücadelesinden erken ayrılışının yarattığı eksikliği gün be gün hissediyoruz, seni çok seviyoruz. Bizden selam söyle kalleşce katledilen yoldaşlarımıza, bizden selam söyle beyler deresinde savaşarak düşen İlker'lere, Ziya'lara, Hasan'lara ve senden önce giden tüm devrimcilere. Seni bu birinci ölüm yıl döneminde saygı sevgi ile, devrim özlemiyle selamlıyorum yoldaşım. Her daim mücadelemizde yaşıyor, yaşatılıyorsun. Yazılacak çok şey var sana dair, ne sayfalar yeter ne günler. 30 yıla varan, açlık, tokluk dahil her şeyi paylaştığınız, omuz omuza mücadele ettiğiniz, her gün

Bugün 13 Nisan 14.30...

Cabir Hasan tarafından yazıldı

Perşembe, 13 Nisan 2017 06:59 - Son Güncelleme Perşembe, 13 Nisan 2017 13:57

görüştüğünüz, telefonlaştığınız bir yoldaşınızın bir anda telefonlarının bir daha çalmamak üzere susmasını kaldırmak kolay değil. Cahit yoldaşın deyimiyle yazıma son veriyorum. O şimdi, Nurhak Dağı'na baka baka ışıklar içinde yatıyor. İnsanlığın bilgi bahçesinde kan kırmızı çiçek açıyor. Yaptıkları, yazdıkları arkadaşlarına yoldaşlarına dostlarına ışık oluyor!..

Onun için diyorum bu gün 13 Nisan 14.30 bir yanımızın topraga düştüğü gün...